

Село співало, танцювало і веселилося

Хай би там що не говорили про минуле, але за радянських часів, особливо в останні 20-25 років, в районі справжнього розквіту набула самодіяльна народна творчість. Не тільки в Березному, але й інших населених пунктах повноцінно працювали сільські культзаклади, в яких діяло чимало профільних гуртків, функціонували хорові і танцювальні колективи. Чимало з них успішно виступало на сільських, районній та обласній сценах. Одне слово, тодішня місцева влада, керівники трудових колективів приділяли чимало уваги і виділяли необхідні кошти для розвитку народних талантів, організацію цікавого і корисного дозвілля трудового люду.

Хочу це продемонструвати на прикладі налагодження культурно-освітнього життя в селі Поляни.

Тут варто зазначити, що всі його етапи детально відтворено у змістовній, добре ілюстрованій дослідницькій роботі заступниці директора з навчально-виховної роботи Полянської ЗОШ Т. В. Дзюбак. Зокрема, звідти я й дізнався, що перший місцевий сільський клуб відкрито було у 1953 році в звичайній селянській хаті. Майже двадцять років ним завідував енергійний і талановитий Г. Й. Старовойт. В очолюваний

ке життя. Результативно і творчо функціонували хореографічний, вокальний та драматичний гуртки, духовий оркестр, естрадний ансамбль та самодіяльний хор, в якому у певний період брали участь сорок аматорів сцени. Тривалий час керував цим самобутнім колективом досвідчений хормейстер Анатолій Світлицький, а музичний супровід здійснював талановитий музикант Володимир Козак. Як розповіла

ним заклад культури щовечора поспішала місцева молодь, щоб цікаво відпочити. Тут, окрім танців та інших розваг, демонстрували кінофільми, проводили репетиції учасники художньої самодіяльності, нерідко відбувались концерти за їх участі.

Особливо пожвавилася культурно-дозвіллева робота в Полянах, починаючи з 1970 року, коли в центрі села було відкрито новий просторий будинок культури, тоді – найсучасніший у районі сільський культзаклад. У ньому розмістилися велика актова зала, бібліотека, кімнати для роботи гуртків художньої самодіяльності, приміщення для збереження сценічних костюмів та музичної апаратури тощо. А ще була кімната щастя, де урочисто укладали шлюб молоді пари, а весільний урочистий обряд проходив на сцені зали.

Протягом кількох десятиліть у цій світлій просторій будові вирувало мистець-

активна учасниця цього творчого колективу, колишня багаторічна економістка місцевого колгоспу Н. В. Данішевська, їх хор не раз радував чудовим співом жителів рідного села. Крім того, він демонстрував своє мистецтво мешканцям райцентру, Бронного, Віткович, Мирного сусіднього Костопільського району, а також неодноразово брав участь у фестивалях та конкурсах художньої самодіяльності, був відзначений за творчі успіхи.

В цьому масовому колективі виявляли свої природні таланти співаки Галина Удодік, Марія Марковець, Ольга Іванчук, Адам Савчук, Василь Марковець, Василь Яловенко та багато інших аматорів.

Досі люди середнього і старшого віку пригадують, як за участю місцевих самодіяльних митців барвисто і неповторно проходили у селі традиційні свята «Івана Купала», «Проводи зими», «Веснянки», «За-

жинки» та «Обжинки», «Сільські вечорниці» тощо. Під час жнив перед хліборобами виступала агіткульбрігада.

Заради об'єктивності і справедливості треба назвати імена керівників сільського будинку культури, які роками організовували роботу аматорських колективів. Це його колишні директори М. Ф. Коваль, В. Є. Примак, Г. О. Удодік, Г. І. Коваль та інші.

Заслуговує щирих слів вдячності і похвали голова місцевого колгоспу, ветеран війни і праці, орденоносець П. П. Яценко, який десятки років очолював передове у районі господарство і багато зробив для

соціального розвитку Полян, піднесення благополуччя селян.

Пилип Павлович, окрім важливих господарських справ, постійно дбав про розвиток самодіяльної народної творчості у своєму селі. Зокрема, на кошти господарства закуповували красиві сценічні костюми для співаків і танцюристів. Колгоспний голова забезпечував поїздки місцевих митців в інші населені пункти, де вони виступали перед їх мешканцями, а ще особисто з приємністю відвідував концерти своїх талановитих земляків.

Павло РАЧОК.